

— Карайскаки! Гърците не обичатъ Българитѣ, а ти защо си дошълъ да се биешъ за тѣхъ? го попитваха офицеритѣ.

— Азъ съмъ се билъ и ще се бия съ общия врагъ на народитѣ въ Балканския полуостровъ, а като православни християни ний трѣбва да помагаме на Българитѣ, както и тѣ ни помагаша въ възпитанието ни завѣра.

Съ приказъ по опълчението, още когато това послѣдното бѣше въ Кишиневъ, се прѣдписваше продукти и провиантъ за опълченцитѣ да се приематъ отъ компанията „Коганъ, Горвицъ и Грегерьъ,“ но тъй като приеманитѣ отъ тая компания продукти, винаги биваха недоброкачественни, то, съ пристигването ни въ Плоештъ, съ приказъ по опълчението се заповѣдваше въ случай, че компанията продължава да отпуска недоброкачественни продукти, такива да се купуватъ отъ пияцата, а за да бѣждатъ артелшицитѣ добръ запознати съ мѣстнитѣ цѣни на прѣдмѣтитѣ за продоволствие, испратиха се отъ всѣка дружина по трима опълченци въ ближнитѣ градове и села да събератъ свѣдѣния за цѣнитѣ на казанитѣ продукти. — Тѣзи мѣрка отъ страна на началството имѣ добро послѣдствие: отъ пазаря се купуваха добри и прѣсни продукти, за туй и храната на опълченцитѣ бѣше вкусна и питателна. Готвѣше се преимущественно чорба, пѣлафъ съ орисъ, каша отъ житенъ и мисиренъ болгуръ и гречнева крупа, а по нѣкой пѣтъ вмѣсто чорба се готвяше яхния.

Опълченцитѣ предпочитаха житната, а особено мисирената каша. Разбира се, чорбата и яхнията се готвѣха по Български — съ добро количество пиперъ, за неудоволствие на кадровитѣ долни чинове, които, впрочемъ, скоро привикнаха къмъ лютото.

Въ Кишиневъ и на първо врѣме въ Плоештъ, когато численността на ротитѣ бѣше незначителна, храната се готвѣше за 2 роти въ единъ котелъ; но когато отъ 12-й Май численността на ротитѣ се увеличи, то съ приказъ по дружината се заповѣда, на всѣка рота да си готви отдѣлно, съ който приказъ се